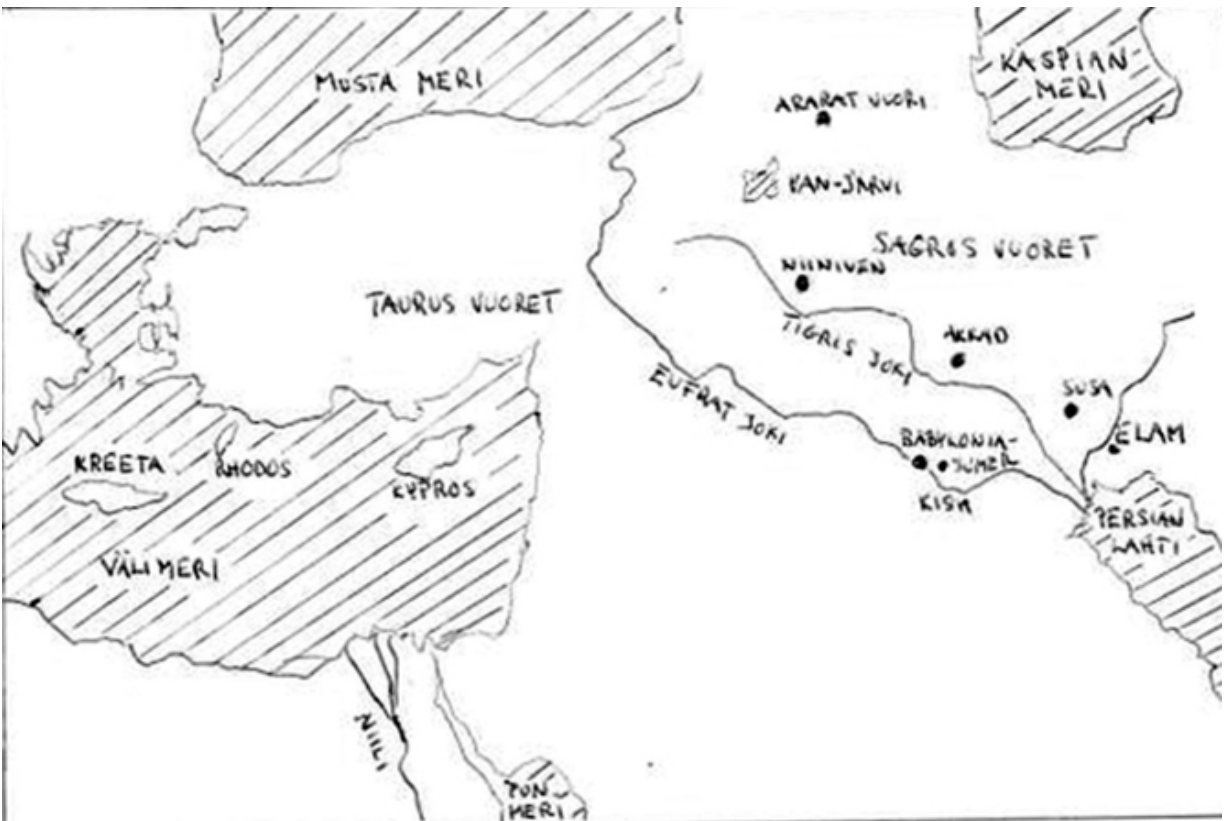

Esco N. Dido

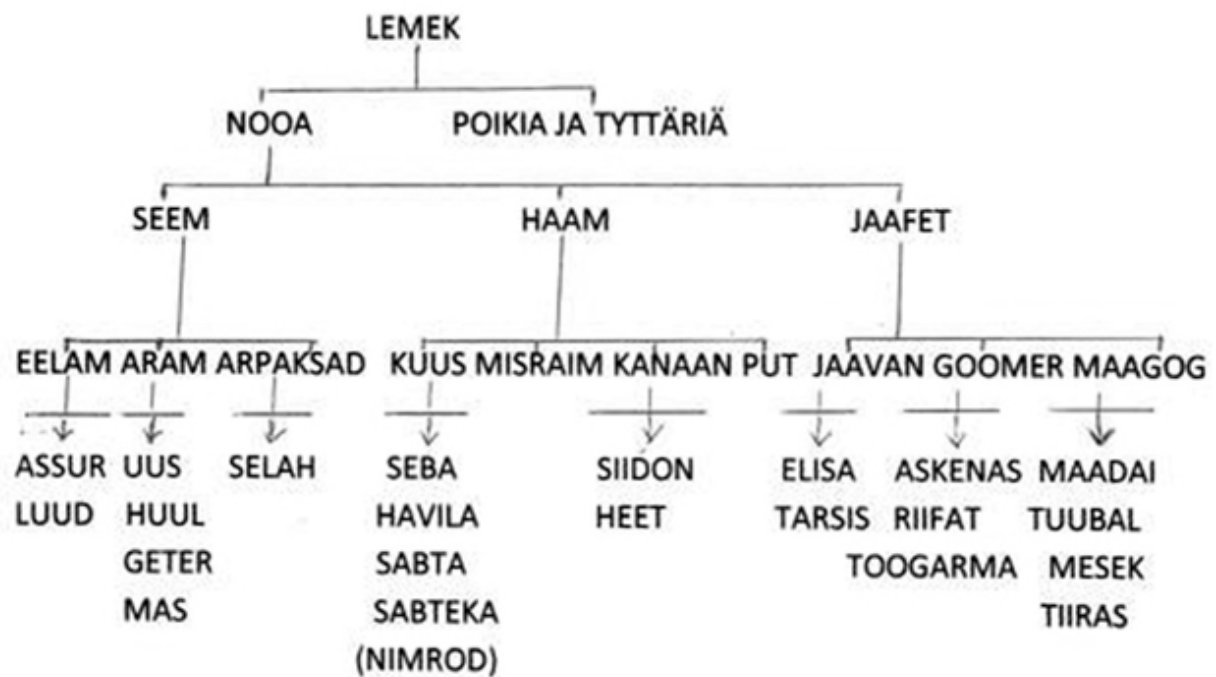

Nimrod - Maailman ensimmäinen kuningas

Historiallinen romaani

NIMROD - MAAILMAN ENSIMMÄINEN KUNINGAS.

Sisällysluettelo

Luku 1
Luku 2
Luku 3
Luku 4
Luku 5
Luku 6
Luku 7
Luku 8
Luku 9
Luku 10
Luku 11
Luku 12
Luku 13
Luku 14
Luku 15
Luku 16
Luku 17
Luku 18
Luku 19
Luku 20
Luku 21
Luku 22
Luku 23
Luku 24

Luku 25

Luku 26

Luku 27

Luku 28

Luku 29

Luku 30

Luku 31

Luku 32

Luku 33

Luku 34

Luku 35

Luku 36

Luku 37

Luku 38

Luku 39

Luku 40

Luku 41

Luku 42

Luku 43

Luku 44

Luku 45

Luku 46

Luku 47

Luku 48

Luku 50

Luku 50

Luku 51

Luku 52

Luku 53

Luku 54
Luku 55
Luku 56
Luku 57
Luku 59
Luku 59
Luku 60
Luku 61
Luku 62
Luku 63
Luku 64
Luku 65
Luku 66
Luku 67
Luku 68
Luku 69
Luku 70
Luku 71
Luku 72
Luku 73
Luku 74
Luku 75
Luku 76
Luku 77
Luku 78
Luku 79
Epilogi
LISÄOSA

NOIN 2458 VUOTTA ENNEN AJANLASKUMME ALKUA.

Luku 1

Aurinko loi ensimmäisiä säteitään toisen Ararat-vuoren huipun takaa, keskipäivän aikaan se paahtaisi kuumana kaksois-huippujen välistä. Linnut olivat aloittaneet päivittäisen ravinnon etsimisen visertäen ja livertäen iloisesti etsinnän ohella. Tuuli kuljetti leppoisasti pilvenriekaleita syvänsinisellä taivaalla. Nykyisen Armenian ja Pohjois-Syyrian vuorten juurella sijaitsevalla kumpuilevalla alueella näkyi jokin hahmo liikuskelevan aikaisesta ajankohdasta huolimatta.

Nooa käveli tyytyväisenä pitkin pellon reunaa. Ohrasadosta tulisi tänä vuonna hyvä. Hän otti yhden ohran käteensä ja tutkiskeli sitä. Sen korsi oli solmuinen ja vankka, sen tähkät sojottivat peräti kuudelle taholle. Tähkät olivat tuulettuneet hyvin. Olisi aika käskeä miehet sadonkorjuuseen mutta sitä ennen Nooa päätti käydä katsastamassa vehnäpellot. Hirssi oli korjattu pois pellolta jo jokin aikaa sitten. Hän lähti verkkaisesti kävelemään kohti vehnävainioita seuraten silmillään ympäristöään. Paljon oli tapahtunut sen jälkeen kun hän heimonsa kanssa oli laskeutunut alas Ararat vuorilta ja alkanut asuttamaan tätä kumpuilevaa maisemaa. He olivat ensi alkuun pystyttäneet yksikertaiset majat ja teltat jotka sittemmin olivat väistyneet kivistä ja savesta rakennettujen talojen tieltä. Pellot oli raivattu, karjalle löydetty mainioita ketoja missä laiduntaa, kaivoja oli

kaivettu ja savesta oli tehty paljon uusia tarveastioita. Kiviset työkalut ja tarve-esineet oli saatu vaihdettua metallisiin. Niin, Nooa tuumaili, vielä pitää tuo viinitarha perustaa Jumalalle kunniaksi ja ihmisille iloksi. Tällöin voisi suorittaa Jumalalle juomauhrin, poltto-ruoka-ja suitsutusuhrin lisäksi. Mutta kaikki aikanaan ja Jumalan suosiolla.

Luku 2

Kun Nooa palasi kylään oli sen väki jo jalkeilla ja suoritti aamuaskareita. Nooan pojat Seem, Haam ja Jaafet odottivat jo isäänsä aamiaiselle. Pöytään oli katettu leipää, maitoa, juustoa ja hedelmiä. Nooa istahti pöydän pätyyn ja viittasi poikiaan, pojanpoikiaan ja pojanpojanpoikiaan istumaan aamiaiselle. Hän siisti partansa ja toimitti ruokarukouksen.

Nooan asuinsija oli nykyään pikemminkin pieni kaupunki kuin se pieni pahanen kylä joka se oli ollut arkin rantautumisen jälkeen. Sen väkiluku oli kasvanut räjähdysmäisesti sillä sen naiset olivat hyvin hedelmällisiä.

Aterian jälkeen Nooa karisti kurkkuaan ja sanoi partaansa sivellen,

- Meidän on aika korjata ohrasato. Seem ota poikasi ja Haam ja Jaafet ja näiden pojat ja mene korjaamaan vilja pois pelloilta. Naiset katsokoon pikkukarjan ja raavaskarjan perään. Ja Kuus ota sinä hoitaaksesi aasit ja kamelit.

Seem vanhin veljeksistä nyökkäsi rauhallisesti. Hän oli esikoinen ja näin ollen suvun toiseksi mahtavin mies Nooan jälkeen. Hän tulisi perimään isänsä aseman tämän kuoltua. Se oli asema jossa hän määräisi kunkin henkilön paikan ja tehtävän sen mukaan. Hän hallitsisi kaikkea omaisuutta ja karjaa, palvelijoita ja palvelijattaria. Hän olisi patriarkka joka johtaisi heimoansa vanhojen arvojen mukaan joihin kuului muun muassa kunnioitus puolisoa kohtaan, rakkaus lapsiin, vanhempien kunnioitus, heimon huolenpito, kunnioitus lähimmäistä ja tämän omaisuutta kohtaan sekä vieraanvaraisuus tuntemattomia kohtaan. Hän olisi

heimonsa tuomari joka jakaisi oikeutta. Hän hengitti arvovaltaa ja rauhaa.

Kuus kurtisti kulmiaan saadessaan käskyn hoidella aasit ja kamelit. Kuus oli Haamin poika, jo aikuinen mies jonka kaksi vaimoa olivat synnyttäneet hänelle viisi poikaa. Hän oli luonteeltaan juonittelija eikä sietänyt arvovaltaa muulloin kun se oli hänellä itsellään. Niinpä hän mielessään päätti laittaa poikansa Seban ja Raeman hoitamaan niitä pattipolvia. Itse hän aikoi käyttää aikaa mietiskelyyn, hän mietti miten päästä irti Nooan dominoivasta vaikutuspiiristä.

Haam taas oli yksinkertainen mies joka oli taipuvainen yllytykseen. Jaafet nuorin Nooan pojista, oli käytännön mies ja sopeutui muitta mukisematta asemaansa.

Miehet odottivat vaitonaisina pöydän ääressä sillä Nooa ei ollut vielä lukenut kiitosrukousta. Hän hymyili mielihyvästä.

- Minä olen jo pitemmän aikaa kerännyt viiniköynnöksiä ja jakauttanut niistä uusia versoja. Kun viljasato on kerätty talteen, me perustamme viinitarhan tuonne aurinkoiselle rinteelle.

Hän viittasi samalla etelässä olevaa aluetta. Tieto otettiin kernaasti vastaan, sillä olivathan monet miehistä salaa käyttäneet murskatuista rypäleistä itselleen rankkia josta olivat sitten juopuneet, mutta, että sitä ruvettaisiin tekemään viiniä ihan avoimesti, se oli uutta. Tokihan Nooa tiesi tästä rankinteosta ja olikin siksi päättänyt ryhtyä viljelemään viiniä. Oli parempi saada tämäkin asia hallintaansa kuin että miehet salaa joisivat rankkia ja sitten riitelisivät humalapäissään ja löisivät vaimojaan.

Nooa luki kiitosrukouksen, suoristi kasukkansa, kiristi vyönsä ja otti sauvansa nousten ylös.

- Illalla minä ratkon Seemin kanssa riita-asioita iltanuotiolla. Lähettäkää siitä kaikille sana.

Miehet leikkasivat viljaa koko päivän. He söivät naisten tuomaa ruokaa pellolla kun sadekuuro yllätti heidät. Haam oli heti valmis palaamaan kylään mutta Seem rahoitti häntä sanomalla,

- Malta mielesi, se on pieni sadekuuro, se tuskin edes kastelee maata.

Samassa Nooa tuli peltojen poikki ruokailijoiden luo. Sade oli jo lakannut ja hohtavan siniselle taivaalle oli syntynyt sateenkaari.

- Katsokaa, hän sanoi ja osoitti sateenkaarta. - Jumala ilmaisee itseään, sillä sateenkaari on iankaikkisena merkinä Jumalan ja kaikkien elävien olentojen, kaiken lihan välillä, joka maan päällä on. Muistakaa siis kohtuudella ja vain omiin tarpeisiinne metsästää ja teurastaa eläimiä. Tiedätte nyt, että aina kun näette sateenkaaren, on se Jumalan muistutus elämän kunnioittamisesta.

Illalla Nooa istui nuotiolla ja katseli mietteliäänä kansan paljoutta joka oli kerääntynyt hänen ympärilleen. Hänen edessään seisojien miehen Abimaelin vaimo Aada joka väänteli käsiään. Abimael seisojien kauempana ja näytti synkältä. Nooa katsoi miehestä vaimoon ja nyökkäsi.

- Kerro huolesi vaimo.

Aada aloitti vapisevalla äänellä,

- Alhainen palvelijanne anoo oikeutta aviollisessa asiassa. Minä olen miehelleni Abimaelille synnyttänyt lukuisia poikia ja liudan tyttäriä mutta siitä huolimatta että olen hoitanut velvollisuuteni niin kuin hyvän vaimon kuuluu, niin hän on ottanut itselleen toisen vaimon. En minä sitä pane pahakseni, sillä voihan mies ottaa itselleen toisen vaimon ja helpottaahan se minunkin töitä ja askareita kun voin jakaa ne toisen vaimon kanssa. Mutta se että tämä toinen vaimo saa Abimaelilta kauniita vaatteita ja minä en ja se että mieheni ei ole kupeitani koskenut puoleen

vuoteen, se saa minut anomaan oikeutta ja pyytämään että saisin palata isäni taloon.

Nooa mietti kuulemaansa tovin aikaa ja kysyi sitten,

- Miehesi ei siis vaateta sinua eikä käytä aviollisia oikeuksiaan. Entä saatko lautasellesi yhtä paljon ruokaa ja samaa ruokaa kun toinen vaimo?

Aada oli hetken sanaton ja nyökkäsi sitten hiljaa. Nooa kuljetti kättään parrallaan ja katsoi Abimaelia, sitten hän julisti päätöksensä,

- Ole kärsivällinen sillä kosketkin palaavat jokien rauhallisiin uomiin tyrskyjen jälkeen. Voit levollisin mielin odottaa näin tapahtuvan. Se että ruokaasi ei ole vähennetty eikä huononnettu on merkki siitä että miehesi välittää sinusta yhä. Jos kuitenkin ruokasi jatkossa vähenee olet vapaa palaamaan isäsi taloon eikä sinun miehelläsi ole oikeutta hakea sinua pois. Mutta sinun on mentävä maksutta ja rahankorvauksetta.

Nooa katsoi jälleen Abimaelia joka vastasi katseeseen ja nyökkäsi ymmärtäväisesti mutta tuskin havaitsevasti. Aada painoi huojentuneena päänsä, hän tunsu häpeää koska oli saattanut aviohuolensa kaikkien tietoon ja tiesi että kylällä juoruttaisiin asiasta, mutta ainakin hänen miehensä oli tiedostanut asian ja aina hän voisi palata isänsä taloon jos asiat menisivät huonompaan päin.

Seuraava kuultava on mies joka nojasi sauvaan, hänellä oli side pään ympärillä ja käsivarret mustelmilla. Nooa nyökkäsi miestä kohti.

- Kerrohan nimesi ja asiasi.

Mies karisti kurkkunsa ja sanoi kovalla äänellä,

- Isäntä, minä olen Misma ja vaadin ruukullisen kultaa vahingonkorvausta Sebulonilta joka hakkasi minua kivellä päähän, löi nyrkillä ja potki jaloillaan niin että minä jouduin vuoteen omaksi moneksi päiväksi enkä siksi ole pystynyt perheelleni ruokaa hankkimaan.

Nooa viitto Sebulonin eteensä ja penäsi tältä,

- Onko totta että olet tämän Misman hakannut ja sillä estänyt hänet huolehtimaan perheestään?

Sebulon vääntelehti Nooan edessä ja murahti lopulta puhastaen,

- Itsehän se minun päälle karkasi kun en lainannut hänelle aasiani polttopuun hakua varten. Päälläni hän makasi ja jos en olisi kiveä käteeni saanut, niin hautajaisiani nyt vietettäisiin.

Nooa katsoi toisesta toiseen, siveli jälleen partaansa ja päätti tuomiosta,

- Koska Misman vammat eivät ole kuolemaksi ja hän on niistä toipuva, niin Sebulon vapautetaan syytteistä ja vahingonkorvauksesta, mutta Sebulon pitääköön huolta Misman paranemisesta ja olkoon Mismalle apuna ja pitääköön huolta tämän perheestä koko toipilasajan.

Nyt Nooan eteen saapui ryhmä ihmisiä, kolme miestä ja yksi nainen. Miehet katselivat vihamielisinä toisiaan ja nainen oli hyvin itkuisen näköinen. Nooa nyökkäsi etummaiselle miehelle merkiksi aloittaa.

- Isäntä, minä olen Omar ja tämä on vaimoni Sarah. Vielä eilen hän oli kukoistavan raskaana ja odotimme saavamme lapsen pienen tyttärempä seuraksi, mutta nämä surkimukset tappelivat talomme ulkopuolella ja tulivat sitten tapellen pihallemme. Vaimoni meni katsomaan mitä siellä mekastettiin ja sai hänkin osakseen näiden nyrkeistä ja menetti siinä lapsemme ja kaksi hammastaan. Vaadin että nämä roistot tapetaan kuin koirat!

Nooa katsoi itkuista naista,

- Onko niin että raskautesi eteni normaalisti eikä sinulla ollut vuotoa tai supistuksia ennen tätä tappelua?

Nainen vastasi itkuisen värähtelevällä äänellä,

- Isäntäni, palvelijattaresi pyytää saada ilmoittaa että hän suorastaan nautti tästä raskaudesta ja hänellä oli punaiset posket, eikä hänellä ollut tietoaakaan vuodoista taikka supistuksista.

Nooa silmät kapenivat hieman.

- Tule nyt lähemmäksi ja näytä vielä mistä hampaasi puuttuvat.

Sarah astui Nooan eteen, avasi suunsa ja näytti alaleuassa olevaa aukkoa sormellaan. Nooa nyökkäsi jälleen ja sanoi hieman kiivastuneena,

- Sinulta näyttää tosiaan puuttuvan kaksi hammasta. Miehiin päin kääntyen hän silmäili näitä ankarasti.
- Minä en siedä että naisille tehdään väkivaltaa. Mitä teillä on sanottavana puolustuksenne?

Miehet tekivät anovia liikkeitä käsillään ja sopersivat ,

- Oikeamielinen isäntä, se oli puhdas vahinko. Koska meillä oli verta silmissä ja tukkakin aika ajoin luulimme naista toisiksemme ja hutkaisimme häntä, mutta aivan vahingossa. Se on yhtä totta kuin tässä seisomme. Pyydämme armoa oikeamielinen isäntä!

Nooa kääntyi nyt Oomarin puoleen,

- Koska lapsi oli vielä syntymätön ja nimeämätön se ei ollut hengissä vaan odotteli äitinsä kohdussa henkiin tulemistä, näin ollen ei voida katsoa että nämä miehet olisivat ihmisen hengen tappaneet. Mikä on siis mielestäsi kohtuullinen vahingonkorvaus vaimosi pahoinpitelemisestä?

Oomar mietti aikansa kuulemaansa ja sanoi sitten raskaasti huokaisten,

- Vaadin molemmilta aasin, sillä mitä he aaseilla tekisivät kun ovat tulleet niiden kaltaisiksi.

Nooa nyökkäsi hyväksyvästi,

- Olkoon siis niin että vahingonkorvauksena nämä miehet antavat Oomarille ja tämän vaimolle kaksi aasia.

Tappelupukarit katsoivat riemuissaan toisiaan sillä olivathan he välttäneet kuolemantuomion.

- Mutta ei tässä kaikki, Nooa jatkoi, meillä on voimassa laki jossa sanotaan että annettakoon henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta, palovamma palovammasta, haava haavasta ja mustelma

mustelmasta. Niinpä minä siis määrään että molemmilta syyllisiltä lyödään yksi hammas samasta paikkaa mistä ne Sarahilta puuttuvat. Ja vielä minä määrään että teiltä molemmilta leikataan parta jotta ihmiset näkisivät teidät ja tuntisitte häpeää!

Ja niin miehiin tartuttiin ja rangaistus toimitettiin välittömästi miesten uikuttaessa surkeasti.

Luku 3

Joitakin vuosia oli siitä kulunut kun Nooa oli viinitarhansa istuttanut. Ensimmäinen sato oli korjattu talteen ja siitä oli käymällä valmistettu viiniä joka oli huolellisesti varastoitu Nooan toimesta. Vielä viiniä ei oltu nautittu, koska sen piti antaa tekeentyä.

Noiden vuosien aikana oli Nooan heimo kasvanut niin suureksi että ruokaa ei ollut heille kaikille. Vedenpaisumusta edeltävänä aikana ja sen jälkeen ihmiset elivät hyvin vanhoiksi synnyttäen runsaasti lapsia. Niinpä Nooa lähetti perhekuntia alaville maille jotta nämä perustaisivat uusia siirtokuntia. Näitä uusia siirtokuntia, joissa uusia heimoja kehittyi, oli lopulta seitsemänkymmentä. Hän evästi lähtijät huolella kaikella perimätiedolla joka hänellä oli. Jotta menot, jotka liittyivät Jumalan kanssakäymiseen, pysyivät muistissa, Nooa puki ne runo-muotoon ja lähtijät saivat opetella ne ulkoa. Hän muistutti heitä siitä että henki ei synny materiasta, vaan materia hengestä. Kaiken kulku on kuin toisiaan seuraavat vesirenkaat, yleisestä yksittäiseen, näkymättömästä näkyvään, puhtaasta hengestä järjestyneeseen substanssiin Jumalasta ihmiseen.

Myös oikeutta opiskeltiin samaten kuin auktoritaarista hallintojärjestelmää. Lähtijät evästettiin perusteellisesti ja yhteyttä uusiin siirtokuntiin pidettiin säännöllisesti ja niiden kanssa käytiin kauppaa sekä järjestettiin avioliittoja. Nooa lähetti perhekunnat matkaan siunaamalla heidät ja sanomalla,

- Jumala antakoon teille taivaan kastetta ja maan lihavuutta, jyviä ja viiniä yllin kyllin.

Tässä vaiheessa ilmeni myös että muitakin ihmisiä kuin Nooa ja hänen perheensä oli pelastautunut vedenpaisumuksesta kiipeämällä korkeille vuorille. Nämä ihmiset olivat sittemmin myös laskeutuneet vuorilta ja perustaneet kyliä jossa he viljelivät maita ja kasvattivat karjaa. He harjoittivat uskontoaan ja kävivät keskenään kauppaa. Osa näistä ihmisistä oli ihonväriltään mustia.

Oli myöhäinen iltapäivä, päivän kuumien aika oli jo ohi mutta ilma oli vielä hautovaa. Nooa oli päättänyt maistaa viiniä lehtimajassaan. Ensimmäinen malja maistui aivan erinomaiselta. Rubiininpunainen neste oli kirkasta ja hieman makeaa. Nooa tunsu itsensä tyytyväiseksi ja päätti maistaa toisenkin maljan. Tottumaton kun oli, niin Nooa päihtyi nopeasti. Hän tunsu olonsa hikiseksi ja riisui vaippansa jotta heikko tuulenvire joka virtasi läpi lehtimajan lehyttäisi hänen ruumistaan. Juotuaan useita maljoja viiniä hän tunsu tarvetta helpottaa rakkoaan ja käväisi lehtimajan ulkopuolella virtsaamassa. Avattuaan pellavakaationsa hän ei kuitenkaan saanut sitä enää kiedotuksi. Nooa palasi lehtimajaan pellavakaatio kädessään ja istahti majan lattialle maton päälle. Hän kaatoi itselleen lisää viiniä ja katseli hajamielisesti maton päällä vilistäviä muurahaisia.

Aurinko oli jo laskemassa kun lehtimajasta kuuluu säännöllinen kuorsaus. Nooa oli sammunut nauttimastaan viinistä ja makasi alasti lehtimajassaan. Haam, joka sattui kulkemaan majan ohi, kuuli kuorsauksen ja kurkisti sisään nähdäkseen kuka siellä kuorsasi. Nähdessään isänsä hän hymyili ivallisesti. Itsekseen naureskellen hän suuntasi kohti veljiensä Seemin ja Jaafetin asumuksia. Matkan varrella hän tapasi poikansa Kanaanin ja kihersi tälle,

- Se on viinilintu lentänyt äijän päähän ja sulkenut sen silmät. Siellä se makaa lehtimajassaan ja ärisee mattonsa puolesta. Kuorsaa siellä kun mikäkin sika.

Kanaan joka oli mieleltään ilkeä ja teki mielellään ihmisille likaisia temppuja riensi kohti lehtimajaa. Häntä nauratti kun

hän katsoi lehtimajaan, ja häntä nauratti vielä enemmän kun hän keksi miten nolata Nooa tämän tietämättä. Hän käväisi nopeasti talossaan ja palasi kohta hunajaruukku kädessään. Sitten hän sivelyi hunajalla Nooan sukupuolielimet ja jäi hetkeksi katsomaan kuinka muurahaiset alkoivat kuhista hunajassa. Kuullessaan askelia hän poistui nopeasti hämärtävään iltaan.

Tällä välin Haam oli ennättänyt Seemin talolle jonka ulkopuolella Seem ja Jaafet hiljaa keskustelivat.

- Hyvää iltaa, velikullat! Onko teillä röhkivä sika kadoksissa?

Minä tietäisin yhden mutta se on kovin irstas.

- Mistä sinä oikein puhut? kysyi Seem ihmeissään.

- Tarkoitan vaan että liika viini tekee kenestä tahansa röhkivän ja irstaan sian, vastasi Haam ivallisesti. - Menkää vaikka itse katsomaan sen lehtimajaan.

Nyt Seem jo arvasi mitä on tapahtunut ja hän riensi Jaafet kintereillään lehtimajalle. Takanaan he kuulivat Haamin pilkallisen naurun.

Astuessaan hämärään majaan, josta kuului säännöllinen kuorsaus, oli heidän vaikea erottaa yksityiskohtia. Niinpä he sytyttivät lampun jossa oli öljypuusta survomalla saatua öljyä. Nähdessään isänsä muurahaisia kuhisevan hävyn he suuttuivat. Nopeasti he puhdistivat Nooan palmunlehvällä ja pukivat tämän vaippaan jonka jälkeen he ryhtyivät herättelemään häntä.

- Miksi te minua ravistelette? Onko jokin vialla? Jaa, taidanpa tietää, minähän tässä vialla olen kun pääni kuhisee kuin ampiaispesä ja suussani maistuu se vesi minkä kissa eilen latki.

Nooa piteli päätään. Hetken aikaa hän huojui paikallaan Seemin ja Jaafetin katsoessa häntä, kurtisti sitten kulmiaan ja työnsi kätensä vaipan alle ja tunnusteli hetken. Haarojen väli tuntui aralta ja se oli turvoksissa muurahaisten puremien jäljiltä. Sitten hän nosti kätensä joka oli tahmea hunajasta ja kiinni takertuneista muurahaisista.

- Mitä tämä merkitsee? Tekö tämän olette tehneet? tiuskaisi Nooa.

Isä hyvä, Haam kertoi meille sinun olevan täällä ilkoisen alasti ja tälle maailmalle tietämättömänä. Seem katsoi isäänsä rauhallisesti.

- No, kuka sitten? tivasi Nooa. - Haamko?
- Sitä sinun pitää kysyä häneltä itseltään, vastasi Seem.
- Käskekää Haam tänne heti paikalla. Nooa urahti painokkaasti.

Jaafet riensi pois ja palasi pian mukanaan Haam, joka nyt esitti katuvaista.

- Sinäkö olet minut häpäissyt? kysyi Nooa heti Haamin nähdessään.

Haam, joka oli Jaafetilta saanut kuulla mistä häntä epäiltiin, katsoi lehtimajan mattoa ja suki hermostuneesti partaansa.

- Minäkö? Minähän vain lähdin hakemaan Seemiä ja Jaafetia avuksi jotta voisimme auttaa arvoisan isän pois hankalasta tilanteesta. En todellakaan ole syypää isäni häpäisyyn. Pois se minusta.

Nooa katsoi ankarasti poikiaan ja tivasi,

- Kelle kaikille olette tästä kertoneet?

Seem ja Jaafet vakuuttivat että he eivät olleet asiasta kenellekään kertoneet. Haam näytti hieman empivän ennen kuin hänkin vakuutti samaa. Nooan silmät porautuivat nyt Haamiin ja ne kapenivat viiruiksi.

- Puhua pitämän vain totta! hän karjaisi, - Kakista nyt ulos kenelle olet tästä laverrellut! Minä annan ruoskia sinusta totuuden, jollei se ala nyt kuulua!

Haam liikahteli hermostuneesti katse harhaillen pitkin majaa,

- Enhän minä kenellekään perheen ulkopuoliselle, pojalleni taisin mainita.

- Mille pojalle? tivasi Nooa.

Haam, joka ei halunnut paljastaa poikansa nimeä, vastasi anovasti,

- Minä lupaan että tämä asia pysyy meidän kesken eikä poikanikaan asiasta kenellekään puhu ja minä kyllä kuritan hänet kunnolla jotta jättäisi tällaiset temput tekemättä.

Mutta Nooa ei antanut siirtää päätöksentekoa ja arvovaltaansa Haamille,

- Et ole enää perheesi pää jollei totuus suustasi tule. Sano poikasi nimi tai paha sinut perii!

Haam, joka pelkäsi menettävänsä asemansa hierarkiassa, taivutti päänsä myöntymisen merkiksi ja mutisi tuskin kuuluvasti,

- Taisi se olla Kaanan joka minua vastaan tuli kun apua lähdin hakemaan.

Nooa murahti ja jäi mietiskellen katsomaan Haamia jonka silmät jälleen tutkivat mattoa.

- Tuo poikasi talolleni huomenaamulla rangaistuksensa kuulemaan! Tästä asiasta ei sitten hiiskuta kenellekään, onko selvä?

Mielessään hän kuitenkin ajatteli että tämä harmillinen asia olisi enemmän tai myöhemmin kaikkien kyläläisten tiedossa ja sen kautta myös siirtokuntien ja kauppiaitten tiedossa. Rangaistuksen pitäisi olla ankara jotta arvovalta säilyisi. Seem, Haam ja Jaafet nyökkäsivät vakavina ja poistuivat.

Varhain seuraavana aamuna Haam toi poikansa Kanaanin Nooan eteen joka istui tyynyllä talonsa edustalla oliivipuun varjossa Seemin ja Jaafetin seurassa. Kaanan oli nuorukainen jonka kasvoilla oli kotkan piirteet. Hän oli perinyt isältään häilyväisen olemuksen eikä tohtinut kohdata Nooan katsetta. Hetken aikaa Nooa vain katseli kuinka Kanaan siirteli jalkojaan ja tuijotti maahan.

- Katala oli tekosi, mikä sai sinut moiseen ryhtymään?

Kaanan ei vastannut mitään, tuijotti vain itsepintaisesti maahan.

- Vastaa! Nooa jyrisi.

- Kanaan vilkaisi peloissaan Nooa ja änkytti,
- Mi-minä en ajatellut mitään, mi-minä vain tein sen.
Nooa katsoi Kaanania tiukasti,
 - Vai et sinä ajatellut! Noh, ei sinun tarvitse jatkossakaan ajatella mitään sillä minä ruoskitutan sinut ja annan sinut Seemille ja Jaafetille orjaksi.

Ja niin siinä kävi että Kanaan palveli arvoasteikon alimmalla tasolla Seemin ja Jaafetin orjana. Hän sai tehtäväkseen kaikista raskaimmat ja likaisimmat tehtävät. Mutta järjestely ei ollut pyysyvä, sillä heimolla oli sääntö jonka mukaan miesorja palvelee kuusi vuotta mutta seitsemäntenä hänet pitää päästää vapaaksi. Naisorjat sen sijaan palvelivat koko elämänsä.

Kanaan palveli aikansa ja lähti sitten heimosta ja perusti oman mahtavan heimon josta polveutuivat jebusilaiset, amorilaiset, girgasilaiset, hivviläiset, arkilaiset, siiniläiset, arvadilaiset, semarilaiset ja hamatilaiset.

Luku 4

Myöhemmin samana päivänä Nooa päätti suorittaa poltto- ja syntiuhrin Jumalalle. Hän pyysi Seemin mukaansa. He taluttivat vaitonaisina mullikan uhrialttarille. Alttaria ei saanut rakentaa hakatusta kivistä vaan se tuli valmistaa luonnonkivistä niin kuin tämä Nooan rakentama alttari. Nooa tunsu syyllisyyttä ja häpeää edellisen päivän tapahtumista, mutta tehtyä ei saanut tekemättömäksi. Olisi toimitettava Jumalalle polttouhri tämän lepyttämiseksi ja jotta Hän pysyisi armollisena ja toisekseen syntiuhri, jotta Jumala antaisi Nooalle anteeksi tämän tekemän synnin. Hän huokaisi syvään ja luki sitten rukouksen. Tämän jälkeen hän siunasi mullikan ja kiitti sitä tulevasta uhrista. Nyökäten Seemille hän katkaisi taitavasti mullikan valtimosuonen. Veren ryöppyessä mullikan kaulasta hän kastoi kätensä sen lämpöiseen vereen ja siveli alttaria. Kaiken muun veren hän antoi valua alttarin juurelle. Tämän jälkeen hän leikkasi Seemin avustamana irti kaikki sisälmykset, niitä ympäröivän rasvan, maksanlisäkkeen, molemmat munuaiset ja niitä ympäröivän rasvan. Nämä ladottiin alttarilla olevien polttouhripuiden päälle. Vielä hän siveli kasan öljypuun öljyllä ja sytytti sen sitten palamaan.

Nooa ja Seem polvistuivat molemmat ja rukoilivat. Rukoiltuaan Nooa nousi ylös ja laittoi kätensä Seemin olkapäälle.

- Katso, siinä on Herralle suloisesti tuoksuva polttouhri. Viekäämme nyt mullikan liha, nahka ja rapa kylän ulkopuolelle suorittaaksemme syntiuhrin.

He jättivät sankasti savuavan polttouhrin taakseen kantaen mullikan jäännöksiä keskellään kankaassa. Tultuaan

kylän ulkopuolelle he valmistivat huolellisesti toisen polttouhrin. Tulen sytyttyä he polvistuivat uudestaan ja rukoilivat. Nooa painoi kasvonsa maahan rukoillessaan. Kun hän vihdoin nosti päänsä, oli hänen partansa ruohonkorsissa. Hän laittoi kätensä Seemin olkapäälle ja katsoi tätä.

- Muista sinä Seem että viini on kuin morsian, siitä pitää nauttia rakkaudella. Sitä älä anna alle naimaikäisille ja lapsille, koska siitä seuraa vain ikävyyksiä. Viinin mäskistä tehtyä rankkia älä sinä koskaan juo, sillä se on Jumalaton aine joka aiheuttaa eripuraa ja päänsärkyä.

Kun Nooa ja Seem palasivat kylään, oli jo myöhä. Kylän keskellä oli joukko miehiä joiden keskellä istui Haamin poika Kuus. Kuusin kasvot loistivat, sillä hänellä oli ihmeellistä kerrottavaa muille, mutta pitkittääkseen saamaansa huomiota hän ei kertonut kuin vähän kerrallaan.

- Missä sinä olet käynyt Kuus kun sinua ei ole aikoihin näkynyt? kysyi joku.
- Nooh, Kuus vastasi, - kävimpähän aasillani uusia maisemia katsastamassa.
- No missä sitten kävit? kysyi joku jälleen.
- Kuus katsoi vieikkaasti kysyjää,
- Kävimpä katsomassa neitoa josta olen kuullut huhuja.
- Mitä ihmeen huhuja, miten tämä neito muka eroaa meidän neidoistamme?
- Kun neito on sorja kuin gaselli, kun hänen silmänsä ovat suuret kuin kauriin silmät ja kun hän tanssii viehkeästi kuin savupatsas, on siinä huhuille paljonkin vastinetta, mutta ei siinä kaikki! Huudahti Kuus ja iski silmää.
- Kerro lisää!

Huusivat miehet innoissaan sillä nyt oli kaikkien huomio kohdistunut Kuusiin ja he odottivat uteliaina hänen jatkavan.

- Katsokaas, minä kävin vääräuskoisten kylässä vaihtamassa hunajalla ja manteleilla itselleni balsamia ja hajupihkaa.

Nämä olivat ylellisyystuotteita joilla Kuus hankki itselleen palveluja ja etuuksia heimonsa keskuudessa.

- Ennen kotiinpaluutani päätin käydä vääräuskoisten pyhäkössä katsomassa miten he harjoittavat uskontoaan. Mutta ennen kaikkea halusin nähdä neidon joka on huhujen kohteena. Kun silmäni olivat tottuneet hämärään, en voinut uskoa näkemääni.

Kuus vaiken jälle.

- Kerro jo näkemästäsi Kuus! huusi koko miesjoukko innoissaan.
- Pyhäkön keskellä oli valtava, kiemurteleva käärme patsas. Sen silmät oli tehty rubiineista ja sen selkä oli koristeltu jalokivillä, minä näin siinä ainakin karneolia, topaasia, safiireja, ametistejä ja jaspista. Pyhäkön lamput oli suunnattu siten että valo sai jalokivet säihkymään sateenkaaren väreissä. Ilmassa oli raskas suitsutuksen tuoksu. Hengitettyäni tuota raskasta ilmaa hetken aikaa valtasi minut hyvänolon tunne ja sitten...sitten huomasin sen käärmeen liikkuvan. Se kiemurteli hetken aikaa ja suoristautui sitten. Yhtäkkiä se muuttui valtavaksi jököttäväksi kulliksi. Jalokivin koristelluksi kulliksi. Minä vannon että jokainen sanani on totta! huudahti Kuus itsekin innoissaan kertomuksestaan.

Miesjoukko kuunteli korvat höröllään ja taas Kuusia kehoitettiin jatkamaan. Hän hymyili leveästi ja jatkoi,

- No, sitten minä, katsokaas, suuntasin silmäni pyhäkön seinävierustoille jossa oli verhoilla eristettyjä syvennyksiä. Joidenkin näiden verhojen edessä istui nuoria naisia silmät suurina ja mustina. Jotkut heistä tanssivat hitaasti ja viekoittelevasti ja sitten minä näin hänet!

Jälle Kuus hiljeni hetkeksi. Miehet odottivat malttamattomasti. Kuus katsoi tyytyväisenä ympärilleen ja jatkoi.

- Hän oli musta kaunotar joka hetkessä lumosi minut tanssillaan. Sorjat raajat jotka oli koristeltu kultarenkailla, korkea povi jota hän kantoi ylväästi, täyteläiset huulet ja

isot mustat silmät jotka tuntuivat lupaavan minulle paikan paratiisista. Hän liikkui viehkeästi minua kohti ja kun hän tanssi lähemmäksi huomasin että hänen asunsa oli läpinäkyvä!

Miesjoukko kuunteli äänettöminä, jotkut heistä kokeilevat nivusiaan. Ja Kuus jatkoi,

- Koska minut oli vallannut hyvänolon tunne, rohkenin puhutella häntä. Kysyin mikä hänen nimensä on. Ja kun hän sanoi nimekseen "Semiramis" oli kuin kevät puro olisi solissut ja lempeä tuuli suhissut korvaani. Sitten minä rohkenin kysyä häneltä mikä heidän jumalansa nimi on, ja kun hän sitten suuntasi silmänsä käärmeeseen suuntasin minä silmäni hänen ihanaan vartaloon. En kuullut mitä hän vastasi joten kysyin sitä jälleen ja hän vastasi "Nahasch". Ja kun minä kysyin, mitä patsas symbolisoi, selitti hän-Semiramis, että käärme edustaa universaalista elämää jonka maaginen vaikuttava voima on astraalivalo ja että tämä taas välittyy ihmisiin rakkauteksi ja haluna. Ja että ihmisten tulisi pyrkiä kohti tätä valoa. Tämän jälkeen hän kysyi nimeäni ja että haluaisinko palvoa Nahasch jumalaa hänen kanssaan pienen rahauhrin jälkeen. No, enhän minä ymmärtänyt paljoakaan hänen vastauksestaan, mutta sen tiesin että hänen kanssaan minä palvoisin vaikka anoppiani!

Miehet räjähtivät nauruun mutta hiljenivät nopeasti sillä Nooa ja Seem olivat kävelleet heidän luokseen.

- Mitäs täällä nauretaan? kysyi Nooa hyväntuulisesti sillä miesten nauru oli kohentanut hänen mielialaansa.
- Laupias Isäntä, minä tässä vaan kerroin kauppamatkastani ja siitä kuinka aasini temppuili matkan aikana, vastasi Kuus.

Miehet olisivat kernaasti halunneet kuulla lisää mutta hajaantuivat kuitenkin kukin hiljalleen taholleen. Sinä yönä moni heistä näki unta ihanasta, mustasta Semiramis-kaunottaresta.

Luku 5

Ei aikaakaan kun Kuus lähti seuraavalle kauppamatkalleen. Hänen oli onnistunut vaihtamaan balsamin ja hajupihkan hunajaan ja kultaan. Hänen tekemänsä vaihtokaupat eivät olleet kyläläisille edullisia, mutta sen he vain aavistivat. Varsinkin naiset olivat halukkaasti maksaneet ylihintaa saadakseen kauneudenhoitotuotteita.

Kuus oli pakannut kauppatavaroitten lisäksi mukaansa kultaa, hopeaa ja kauniita naistenvaatteita. Hänellä oli mukanaan useita aaseja ja tällä kertaa hän ratsasti kamelilla kuin ruhtinas. Hän oli pukeutunut parhaimpiinsa kun hän astui pyhäkköön. Hetken aikaa hän seisoj pyhäkön ovensuussa ja antoi silmiensä tottua hämärään. Jälleen pyhäkön huumaava tuoksu sai hänen tuntemaan mielihyvää. Nahasch välkkyi ja kimalteli makean savuverhon keskellä, sen rubiinisilmien välähdellessä temppelin hämäryydessä. Hän näki miehen poistuvan Semiramiksen syvennyksestä ja tunsj mustasukkaisuuden piston rinnassaan. Kotvan jälkeen Semiramis astui esiin verhon takaa. Kuus karaisi kurkkuaan ja asteli mieltään kooten Semiramiksen luo. Hän katsoi tätä ja totesi mielessään että Semiramis on juuri niin kaunis kun hän muistikin, ehkä jopa kauniimpi. Kuus katsoi Semiramista silmiin.

- Aurinko, kuu ja yksitoista tähteä tervehtivät sinua, oi Semiramis. Valaiskoon niiden valo sinua niin yöllä kuin päivällä.

Semiramis näytti hetken hämmästyneeltä mutta hymyili kohta valloittavasti,

- Minä tervehdin sinua, oi kaunopuheinen. Hyvinhän antamani oppi valoon pyrkimisestä on mennyt perille. Kuus oikoi vaatteitaan ja kumarsi,
- Minulla on opettajista parhain ja palvojista valoisin. Semiramis hymyili nyt aurinkoisesti ja kysyi,
- Tahdotko uuden oppitunnin Nahaschin palvonnassa? Kuus katsoi Semiramista kiinteästi silmiin ja vastasi,
- Tahtoisin paljonkin mutta tahdon enemmän. Lähde heti kanssani pyhäkön ulkopuolelle kuulemaan mitä minulla on sinulle ehdottaa. Olen rikas mies ja tarvitsen apua valon etsinnässä. Vain sinä, oi Semiramis, olet siihen kyllin pätevä ja minä tulen palkitsemaan sinut ruhtinaallisesti. Lähde siis kanssani ja kuule ehdotukseni.

Semiramis kuunteli hiljaa, pää hieman kallellaan ja pohti kuulemaansa. Usein hän oli tällaisia ehdotuksia kuullut ja suoralta kädeltä ne torjunut mutta tässä miehessä oli jotakin erikoista, hänen kaunopuheisuus viittaa oppineisuuteen ja hänen vaatteensa olivat rikkaan miehen arvoiset. Mutta eivät nämäkään seikat vakuuttaneet Semiramista. Hän empi ja näki samassa tulevaisuutensa välähdyksenomaisena. Tässä välähdyksessä hän näki itsensä korkeassa asemassa rikkauksien keskellä ja ylellisten juhlien emäntänä. Hän otti tämän hyvänä enteena ja nyökkäsi Kuusille myöntymyksen merkiksi.

He astuivat yhdessä keskipäivän paahteeseen. Korkealla heidän yläpuolellaan taivas oli syvänsininen, pääskyset kaartelivat korkealla ja päästivät kimakoita huutoja vienon tuulen heiluttaessa plataanipuitten lehtiä. Kuus vei Semiramiksen syrjäiseen lehtoon jossa hänen palvelijansa vartioivat hänen kamelia ja aasejaan. He istahtivat puiden varjoon palvelijoiden kuuloetäisyyden ulkopuolelle.

Kuus silmäili hetken eläimiä ja niiden taakkoja, nousi sitten ylös ja haki aasin jolla oli punotut korit molemmilla kyljillään. Hän otti sen kantamuksista käteensä kultaisen nenärenkaan joka painoi puoli sekeliä ja kaksi

rannerengasta jotka painoivat kymmenen kultasekeliä. Sitten hän otti kauniin kankaan joka oli kirjailtu punasinisillä, purppuranpunaisilla ja helakan punaisilla langoilla ja laskosti sen Semiramiksen eteen. Mitään sanomatta hän laski kultakorut kankaan päälle ja tarkkaili Semiramiksen reaktiota. Tämä katsoi esineitä laajentunein silmin ja katsoi sitten kysyvästi Kuusia. Kuus myhäili tyytyväisenä, tytön reaktio oli juuri mitä hän odotti. Nyt oli heitettävä öljyä tuleen jotta se saataisiin roihuamaan, hän mietti. Ja niin hän otti korean vaatteiden joka oli kirjailtu valkoisilla pellava- ja kultalangoilla ja laski sen korujen viereen. Tämän jälkeen hän otti vielä punaisen oinaannahan, hajuaineita ja erilaisia jalokiviä ja asetti nekin kankaan päälle lempeästi hymyillen.

- Katso, nämä kalleudet kalpenevat sinun kauneutesi rinnalla, niiden loisto himmenee suloisen olemuksesi läsnäollessa, sillä sinä olet niitä tuhat kertaa loistokkaampi, niin säteilevä on kauneutesi.

Semiramis katsoi Kuusia ruskeilla silmillään, katsoi sitten tummia käsiään ja kysyi,

- Mitä sinä minusta tahdot, minusta joka olen vain pelkkä temppelinpalvelija?

Kuus hymyili haikeasti,

- Tahtoisin viedä sinut auringon taakse muilta miehiltä piiloon, tahtoisin leikitellä hiuksillasi lempeässä kevättaulessa ja kantaa sinut käsivarsillani ikuisen auringon laskuun saakka.

Semiramis, joka sai kohtuullisen elannon temppelistä, mietti nyt Kuusin sanoja ja punnitsi mielessään vaihtoehtoja. Kun Semiramis ei puhunut mitään, Kuus jatkoi lempeää painostustaan,

- Katso, tahtoisin antaa nämä sinulle lahjaksi jos lähdet kanssani kulkemaan.

Semiramis muisti nyt näkemänsä välähdyksen ja sanoi hymyillen,

- Lahjasi ovat kauniit ja puheesi mieluisaa, siis kerro minulle miten voin sinua palvella.

Kuus vastasi hymyyn ja totesi mielessään ”Kaikki naiset voidaan lahjoa koruilla, vaatteilla ja hajuaineilla. Kaikki ne perustavat pesää eikä tämä kaunotar ole mikään poikkeus”. Ääneen hän sanoi,

- Palvella voit minua monin tavoin, lähde kanssani kylääni ja ole siellä minulle vaimo mutta muille orjattareni. Minä annan sinulle talon jossa asua ja ruokaa mitä syödä. Sinun tarvitsee vain olla lähelläni jotta voisin sinua ihailla ja saada voimaa valostasi.

Semiramis, joka oli jo nuorena tyttönä myyty Egyptistä tähän Lähi-Idän temppeliin palvelijaksi, ei ollut koskaan kuullut näin suotuisaa ehdotusta. Empimättä hän vastasi,

- Oi herrani, jos ostat minut vapaaksi temppelistä, lähden mielelläni tuomaan valoa kotiisi, olen siellä talossani vaimosi ja sinun talossasi orjattaresi.

Kuus tarttui Semiramiksen käsiin ja hymyili tälle, hänen mielensä täyttyi ilosta ja odotuksesta.

- Jos Jumala on olemassa, on hän tänään täyttänyt hartaimman pyyntöni.

Ja niin Kuus osti Semiramiksen vapaaksi, mutta vasta päivien neuvotteluiden jälkeen sillä Semiramista ei haluttu myydä hänen kauneutensa ja eksoottisuutensa vuoksi. Lopulta raha ratkaisi ja hinnaksi määriteltiin yksi kultamiina eli 818,6 grammaa.

Luku 6

Ennen lähtöä heimonsa pariin Kuus antoi Semiramikselle karkean vaatteen puettavaksi hänen korean asunsa päälle. Tällä tavalla tytön muhkeat muodot peittyivät ja häntä luulisi tavalliseksi orjattareksi. Kylään saapuessaan hän kohteli Semiramista välinpitämättömästi ja komensi tätä muiden kuullen, mutta Semiramis vain hymyili ja ilkkui mielessään, sillä hänellä oli jo nyt enemmän rikkauksia kun mitä oikeat vaimot saivat koko elämänsä aikana. Kuus asetti Semiramiksen omaan majaan sillä verukkeella että tämä voi näin ollen kutoa kankaita aamusta iltaan muiden häiritsemättä. Öisin hän livahti Semiramiksen majaan ja vietti siellä lemmenoita. Kuus, joka oli tähän asti mieltänyt itsensä kokeneeksi lemmen asioissa, sai huomata olevansa aloitteleva oppipoika. Kiihkeät olivat yöt öisen tähtitaivaan alla.

Mutta vääjäämätön oli tapahtuva, luonnonkulkua ei voinut estää ja Semiramiksen niin litteä vatsa alkoi paisua. Kun raskaus alkoi näkyä, nousi kylässä kohu. Ei ole tavatonta että palvelijattaret ja orjattaret tulevat raskaaksi. Näihin raskauksiin ovat syypäänä milloin isännät milloin heidän poikansa, palvelijansa tai orjat. Asiaa yleensä paheksuttiin vaikkakin orjattarien lapsista saatiin ilmaista orjatyövoimaa suorittamaan raskaimpia töitä tai ne voitiin myydä muille heimoille. Jos sen sijaan palvelijatar tuli raskaaksi oli lapsen siittäjä löydyttävä ja tämän oli pakko ottaa palvelijatar vaimokseen tai jalkavaimokseen ja elättää ja ylläpitää tätä ja tämän lasta. Mutta Semiramiksen raskautta ihmeteltiin sillä tämä oli torjunut miesten lähentelyt ja eleli suurimman osan aikaa muitten naisten kanssa milloin ei ollut kankaita